

ZUZANA ORLOVÁ

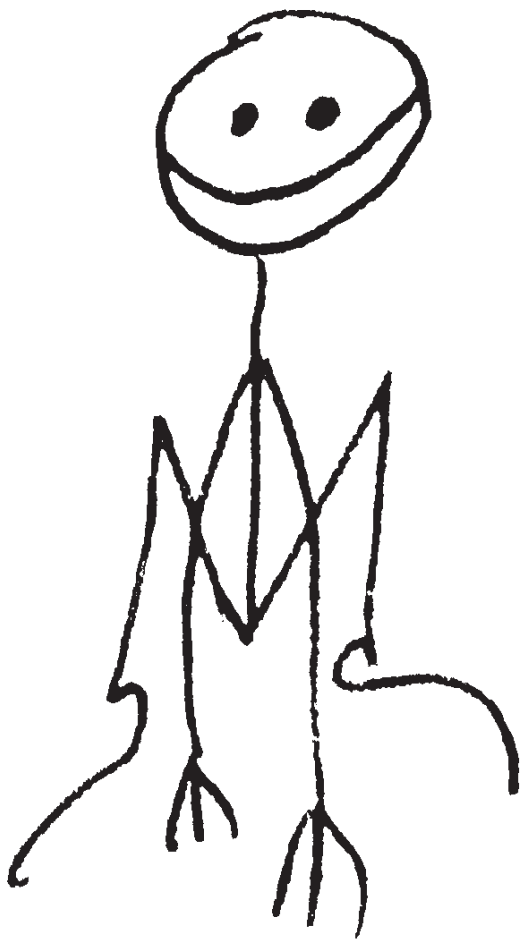
MÁŠ PROPÍCHNUTÉ OČI
KDOPAK TI TO UDĚLAL
JEN DVA REZAVÉ DRÁTY NA MĚ ČUMÍ
A KREV SMÍCHANÁ S LÍČIDLY
TI STÉKÁ PO TVÁŘÍCH

ZUZANA ORLOVÁ

MÁŠ PROPÍCHNUTÉ OČI
KDOPAK TI TO UDĚLAL
JEN DVA REZAVÉ DRÁTY NA MĚ ČUMÍ
A KREV SMÍCHANÁ S LÍČIDLY
TI STĚKÁ PO TVÁŘÍCH

EDICE KAMUFLON

ZUZANA ORLOVÁ

Máš propíchnuté oči
kdopak ti to udělal
jen dva rezavé dráty
na mě čumí a krev
smíchaná s líčidly
ti stéká po tvářích

NAKLADATELSTVÍ UNARCLUB
HRANICE
1998

Text © Zuzana Orlová [*15. 2. 1980], 1998

Illustrations © Zuzana Orlová, 1998

Typography © Jiří J. K. Nebeský, 1998

Editions © Nakladatelství Unarclub, 1998

*

Máš propíchnuté oči
kdopak ti to udělal
jen dva rezavé dráty na mě čumí
a krev smíchaná s líčidly ti stéká po tvářích

**

Kdy mě navštívíš?
ve svém černém rouše
pokrytci mě přikryjí bílou uniformou
Až přijdeš
udělají pro mě karnevalového hada
a potom budou výt na měsíc
za denního světla
v otupělém a malátném stavu
odsoudí mě poslední modlitbou

Štěnice se přepnula na jiný panel

- mluví se o blátcích buclatých
nakreslených podle čar

Štěnice se přepnula na jiný panel

- mluví se o čistce o průseru
a soudních stáních

Štěnice se přepnula na jiný panel

- mluví se o využití o užitnosti
o snu

Štěnice se přepnula na jiný panel

- mluví se o citech o slaboduchosti

Štěnice se přepnula na jiný panel

- jsou tady děti toužící po vztazích

Štěnice se přepnula na jiný panel

- plánuje se protizákonný čin

Štěnice se přepnula na jiný panel

- potupnost

ŠTĚNICE

Kostlivec osamocen ve svém ubohém rouše
I my jsme trochu nazí
ve svých myšlenkách
Už nám nebudou stačit šílené soulože
Budeme usínat na kopách zvratků
Možná ale dál od nechutně vyhlížející stylizace
a na každé krabici budeš podepsán TY
Boubelatí jelimánkové hledící hladově
po dlouhonohé krásce
a mučedníci přivázání ostnatými dráty
k výškové budově
Nikdo nepřemýšlí o tvé podobě
Vysoké konzervativní styky jsou méně ponižující
než doteky tvé obtloustlé matky

Pahýly trčící z vašich těl
pahýly masa a kostí
nechutně racionální
a armáda zmanipulovaných zmetků
už ani nevnímá opozici
mají oči i uši jen pro něj
už dávno vyprchala hloupost z mých lysin
a svět teď jasně zřím

Kapky dopadají do pokoje
v rohu sedím já
Dopadaj' s pravidelností nesmrtelného mnicha
Mám tě v hlavě
Modlíš se překrásnou modlitbou
beze strachu
že mne tou krásou oslepíš
Je pro mne stále virtuálně nedovolena
Až přijde po staletích očekávané povolení
budeme všichni dokonale šťastni

Vstoupili jste do chrámu a neumíte se modlit
Posloucháte jen ono božské ticho
Vnímáte jeho velikost
Nic víc vám neřeknou
Ony zdi v chrámu

Vstoupili jste do chrámu a neuměli se modlit
Netušili jste
co je neukojitelné ticho
Pohltilo vás

Vstoupili jste do chrámu a neuměli se modlit
Neuvědomovali jste si tvrdost dřevěných lavic
Klečelo se jinak než doma za trest
Měli jste plnou hlavu té vůně z kadidla
a nesrozumitelného brumlání kněze

Vstoupili jste do chrámu a neuměli se modlit

Uklidíte po sobě své osobní věci
Rozlučte se naposledy se svým domovem
a uklouzněte na schodech
jako pokaždé
když spěcháte do práce
Od toho okamžiku budete uklízet
jiné skříně
jiné šuplíky
Budete vysávat jiné koberce
Utírat prach na jiném nábytku
Umývat jiné nádoby
A potom zase někdy uklidíte své osobní věci

Cítila jsem mezi námi tichou přítomnost bohyně
v černém

Nebyla krutá ani neplakala
Ona se mezi námi jen tak procházela
My jsme ji neviděli ani když nám stála na botách
Jen jsme ji cítili
Jak se za nebeského ticha
Vtěluje do našich duší
Zahaluje nás do mysticky černých šatů
Staví nás do magického kruhu
Poklekla na olověně černou kožešinu pantera
Převtělila se v nesmrtelného mnicha
a započala velkolepou modlitbu
Omamovala nás kořeněná vůně z rostlin
I přes prázdnotu a opuštěnost našeho torza
s cedulkou VSTUP ZAKÁZÁN - DEMOLIČNÍ PÁSMO
Bylo nádherné
se svými pavučinami na zdech
se svými rozbitými okny
a zbořenou zdí na jihovýchodní straně

Bylo v něm kouzlo plísňe a prachu
My jsme ve vůni staroby odříkávali v magickém

rytmu

onu velkolepou modlitbu
a cítili jsme tichou přítomnost bohyně v černém

Za temné mlhy tančíme si
zvrhle do zkázy
Rytmus má každý proměněn
v řadu nesmyslných [TA: TA 'TA]
A nedovolí ani kytičkám
aby vyrostly
Ukradneme jednou sami sobě
i svou duši
Už není harmonie bytí
Já si pro ni chodím do snů

Probudilo mě pár paprsků slunce
pronikajících i přes zabeďněná okna
Nadýchaně sametový tvor
se nejistě procházel po mé tváři
Uchvacoval mě svou nedostupností
Procházela jsem se s ním
po rozbořené vile
která stále byla moje
Lehla jsem si do kašny
Byla suchá a prázdňá
Začal zpívat vítr
Rozfoukával listí
Začaly tančit první vločky
pokrývající mě i nádherně sametového tvora
procházejícího se po mé tváři

Máš propíchnuté oči
kdopak ti to udělal
už ti nevidím do duše
jen dva rezavé dráty na mě čumí
a vodově mrtvé oči
krev ti stéká po tvářích
jsi proklet
na nekonečnou dobu uzavřených let

Pronikám do tvých pórů
Znám už vůni zpoceného těla
a jasnost slz
Přicházím jako stvůra v ohybných snech
Vím
Ukájíš se s mou duší
Mlátíš mým podvědomím v melancholickém rytmu
Smeká se v křečích a zároveň je nejvíce hight

ŠAMAN

Zařkáváš mě svým zvířecím dechem
a něžnými polibky svých žhavých rtů
Spoutáváš celou mou osobu
A zčad' mě!
V té agónii se vydáme na cestu plnou orgasmů
na nevhodných místech
Kdo proklel moji duši?

SLUNCE

Ukládáte světlo do krabic
a čekáte na slunce
ono přijde
oslepí vás zničujícím jasem
budeme stát v magickém kruhu uprostřed podstavce

Ono přijde
a bude zde ničivý žár
zapálí vše
a tím vším nás očistí
od nekonečné myšlenky zkázy

Zapálí vše
zůstanou jen oslepená torza
my vstaneme z popela
nastoupí uhelnatá krása
bez přítomnosti bílého posla

My vstaneme z popela
a zůstaneme bez květin

Uhoříš!

Uhoříš v plamenech nejbolestnějších proseb
a nejúzkostlivějších tužeb
pohlít tě kontrast
kontrast světů a podobnost očí
poslechni svou touhu
a rozeřvi do světa
naši neukojenou zprávu
zprávu, která pohlít povrchnost světa
a zoufalé boje o svou úctu

Tvůj sen je jiný, ale jednou budeš mít manželku,
která nebude tvůj typ, barák a kopu,
přímo hromadu dětí.
Nepřesvědčuj mě o tom, že to tak nebude.
Protože ta žena jsem já.

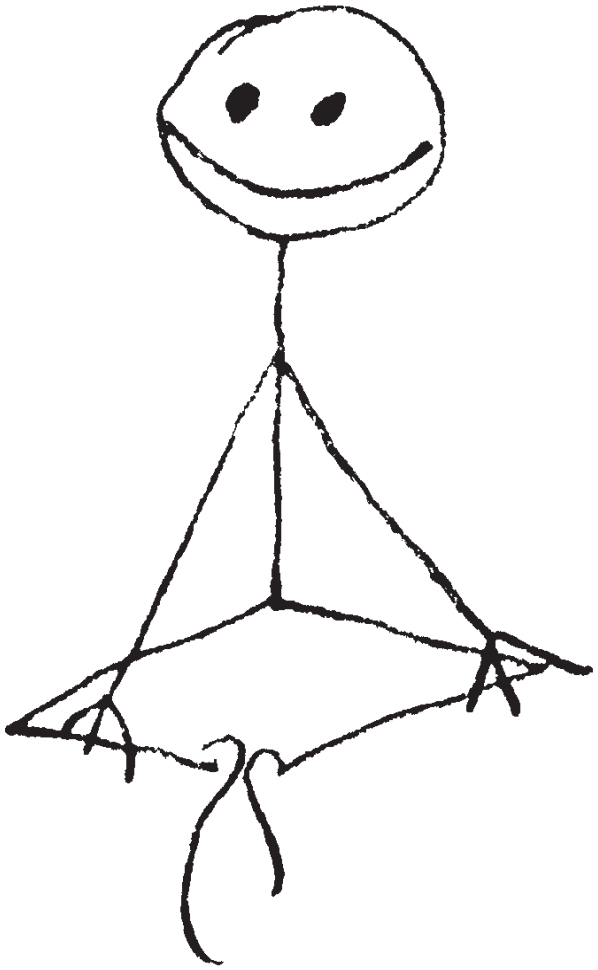
Máš-li jen malou / velkou schopnost přemýšlet,
není to důkazem toho, že jsi člověk.

Nemám - nemám
Ztratila jsem křídla
Mraky jsou zoufale temné
a kdosi prosí krásnou paní
nečekám už na svítání

Zmítám se ve strachu a zoufalství
neutuchající bouři
nezestárých myšlenek
řítí se na nás
spletence vesmírných pravd

Přinesla jsem květiny na hroby
plné nevyslovené krásy
můj vzlykot probudil havrany
temný a mrtvý
odcházel
můj vzlykot probudil havrany
se svíčkou prosil v hlubokých očích
odcházel beze slov
můj vzlykot probudil havrany
klidné zůstaly hroby

Pohladiš jednou její vlasy
a probodne tě touha
dotkneš se jednou té nestoudné krásy
a zapomeneme oba
políbíš jednou panenku na hraní
a začneš plakat
přislíbíš jednou pouto
Uteč s ní!

OBSAH

*/ 5

**/ 6

*** / 7

**** / 8

***** / 9

*****/ 10

*****/ 11

*****/ 12

*****/ 13

*****/ 15

*****/ 16

*****/ 17

*****/ 18

Šaman / 19

Slunce / 20

*****/ 21

*****/ 22

*****/23

*****/24

*****/25

*****/26

*****/27

Obsah/ 29

edice Kamuflon

MÁŠ PROPÍCHNUTÉ OČI
KDOPAK TI TO UDEĽAL
JEN DVA REZAVÉ DRÁTY NA MĚ ČUMÍ
A KREV SMÍCHANÁ S LÍČIDLY TI STĚKÁ
PO TVÁŘÍCH

napsala a ilustrovala Zuzana Orlová
typograficky upravil Jiří J. K. Nebeský

•

v Hranicích v září roku 1998 vydalo
Nakladatelství Unarclub

•

edice Kamuflon
svazek 8
řídí Jiří J. K. Nebeský

NAKLADATELSTVÍ UNARCLUB nabízí

v edici *Kamuflon*:

1. Roman Bortel: *Něco za něco*. (1994)
2. 063423350: *Ryba smrdí od hlavy*. (1994)
3. Blanka Kolková: *Divadýlko loutkový*. (1995)
4. Zdeněk Eliáš: *V pseudorytmoběhu*. (1995)
5. Petr Kantor: *Proč?* (1995)
6. Martin Krčma: *Chuť zblázněných nálad*. (1995)
7. Olga Jiříčková: *Sežeretěto*. (1996)

další tituly:

- Jiří J. K. Nebeský: *Pes jak věž - všechna Říkám, že, i ta, která nesměla vyjít*. (1995)

Soubor novinových sloupků z let 1994-1995.

- Doktor & Dement: *Dark Side Of The Hnusná Hlava*. " (1995)

Texty k písním undergroundového dua z let 1992-94.

- Kateřina Malenovská: *Hranické povídky*. (1996)

Pět povídek pro noviny Hranický týden.

- Unarclub: *Svěží vánek*. (1996)

Cyklistický román z východních Čech.

literární revue:

Maštal, Grošákovy chytré noviny, č. 1-10 (1994-1996)

Nakladatelství Unarclub

Hviezdoslavova 18

753 01 Hranice

ZUZANA ORLOVÁ

Máš propíchnuté oči
kdopak ti to udělal
už ti nevidím do duše
jen dva rezavé dráty na mě čumí
a vodově mrtvé oči
krev ti stéká po tvářích
jsi proklet
na nekonečnou dobu uzavřených let